

gaverne for dette Led, Hovedrevisorerne, klart fastsat, saaledes at man kan sige, der er et Revisionsapparat, som i Virkeligheden har til Opgave at garantere for, at der er Revision paa tilfredsstillende Maade i alle Statens Forhold. Men det er ikke saaledes, at disse Hovedrevisorer i og for sig skal have al Revision direkte under sig, idet der meget vel kan være Tale om — saaledes er det ogsaa nu —, at Centraladministrationen selv skal have Revisionen af sine underordnede Institutioner, Institutioner, som hører under Centraladministrationen, men ikke er en Del af selve Centraladministrationen. Der er mange, der hævder, at det er nyttigt for en Centraladministration at have Revision af sine underordnede Institutioner, fordi man derved er i Stand til ogsaa gennem Revisionen at føre Tilsyn med, hvad der foregaar i disse Institutioner økonomisk. Jeg forstaar og anerkender fuldt ud dette Synspunkt, men det lader sig neppe gennemføre paa nogen Maade, i alt Fald ikke i Øjeblikket, som almindeligt Princip, at Centraladministrationen skal have al den Revision, der foreligger indenfor dens Omraade, paa første Haand og kun stilles under et Tilsyn af Hovedrevisorerne. Derfor er Lovforslagets Paragraffer udformet saaledes, at der, hvor det findes hensigtsmæssigt, aabnes Adgang for Centraladministrationen til at have Revisionen af sine egne underordnede Institutioner, men hvor det ikke lader sig arrangere, vil det være Hovedrevisorernes Opgave og Pligt at overtage Revisionen i sin Helhed, saaledes at man er sikker paa, at Revisionen kommer til at foregaa overalt.

Revisionens Opgaver har man ment det formaalstjenligt at formulere i Lovtekst, og Lovforslagets § 10 indeholder en Formulering af, hvilke Opgaver Revisionen skal udføre. Denne Formulering er naturligvis i og for sig vanskelig, fordi en Formulering, der skal være udtømmende, altid er vanskelig, men Regnskabskommissionen har paa dette Omraade søgt at drage Nytte af saadanne Formuleringer, saadanne Forskrifter, som findes i andre Landes Revisionsvæsen, hvor man, det maa man indrømme fra dansk Side, har været længere fremme med Hensyn til et velordnet Revisionsvæsen. Det foreslaas i § 10 med Hensyn til Revisionens Indhold for det første, at „alle Regnskaber bliver at underkaste Revision“; og efter de Bemærkninger, jeg hidtil har gjort om den nuværende Tilstand, tør det vel ikke anses for overflødig udtrykkelig at fastsætte i Loven som Princip, at alle Regnskaber skal underkastes Revision. Jeg skal senere komme tilbage

til, at Revisionen kan foregaa paa saadanne Maader, at den ikke volder uovervindelige Vanskeligheder eller bliver uforholdsmæssig dyr. Derefter fastslaas det i § 10, at Revisionens Opgaver er at paase:

1. at Regnskabet er rigtig aflagt i tal- og bogholderimæssig Henseende, og at saavel Indtægts- som Udgiftsposter er behørig dokumenterede,
2. at Regnskabets enkelte Poster er i Overensstemmelse med de gældende Love, Anordninger og andre gyldige Bestemmelser samt indgaaede Kontrakter,
3. at ingen Udgift er afholdt uden Hjemmel i Finansloven eller anden Bevillingslov, at Bevillingerne er anvendt efter deres Ord og Forudsætninger, at enhver Udgift og Indtægt er posteret paa rette Maade, og at ingen Post uhjemlet er overført fra ét Finansaar til et andet,
4. at der ved Forvaltningen af Statens Midler og Driften af de i Regnskaberne omhandlede Virksomheder er taget skyldige økonomiske Hensyn.

Punkt 4, og delvis Punkt 2, angivernærmest Omfanget af det, man kan kalde den egentlig kritiske Revision, altsaa en Kritik af de Handlinger, der er foregaaet, og som Regnskaberne giver Udtryk for. Det var det, man oprindeligt mente skulde være Hovedrevisorernes Opgave, da man indførte Hovedrevisorsystemet i Civiletaterne, men her har man altsaa gjort det til almindeligt Princip, der skal gennemføres overalt, hvor Revisionen kommer i dansk Statsadministration, og den kommer altsaa, som jeg nævnte før, overalt, hvor der aflægges Regnskab.

Jeg sagde før, at Hovedrevisorerne blev den egentlig overordnede Revisionsinstitution, og jeg kan bruge Ordet „Institution“, for saa vidt som det er Hensigten, at disse Hovedrevisorer ikke alene skal arbejde isoleret indenfor deres eget Omraade. Der skal tillige skabes Muligheder for et Samarbejde mellem Hovedrevisorerne, saaledes at der kan blive den Ensartethed over Statens Revisionsvæsen, som er ønskelig. Det er ogsaa ønskeligt, at der bliver et nært Samarbejde mellem Statsrevisionen og Hovedrevisorerne; det har man fra Statsrevisionens Side lagt megen Vægt paa, og jeg tror ogsaa, det er et vigtigt Forhold.

For at tilvejebringe et Organ for dette Samarbejde mellem Statsrevisionen og Hovedrevisorerne og mellem Hovedrevisorerne indbyrdes foreslaas der oprettet et Statsregnskabsraad, som skal bestaa af Statsrevisorerne og samtlige Hovedrevisorer, samt Finanshovedbogholderen som